

ПІДХОДИ ДО ЗМІСТУ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Хорєв Д.Д., гр. МО-19м, Бєсєдіна А.О., гр. МО-16
Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **Т.С. Пічугіна**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Існують різні погляди на сутність і природу стратегічного управління. І. Ансофф стверджує, що діяльність зі стратегічного управління пов'язана з постановкою цілей і завдань та з підтриманням низки взаємовідносин між підприємством та його оточенням, які дозволяють йому добиватися своїх цілей, відповідають його внутрішнім можливостям і дозволяють залишатися сприйнятливою для зовнішніх вимог. Б. Карлоф під стратегічним управлінням розуміє процес розробки стратегій і управління підприємством для успішної її реалізації. А. Роув розглядає його як «процес прийняття рішень, який об'єднує внутрішні організаційні ресурси зі сприятливими можливостями, що надаються зовнішнім середовищем». Г. Джонсон і К. Склуз зводять стратегічне управління до аналізу поточного становища фірми в конкурентному середовищі; розробці, оцінці та вибору альтернатив; реалізації обраної стратегії.

В. Василенко і Т. Ткаченко трактують стратегічне управління як «багатоплановий, формально-поведінковий управлінський процес, який допомагає формулювати та виконувати ефективні стратегії, що сприяють балансуванню відносин між організацією, включаючи її окремі частини, та зовнішнім середовищем, а також досягненню встановлених цілей». О.С. Віханський розглядає його як управління організацією, що спирається на людський потенціал як її основу, орієнтує виробничу діяльність на запити споживачів, здійснює гнучке регулювання і своєчасні зміни в організації, що відповідають виклику з боку оточення і дозволяють домогтися конкурентних переваг, що в сукупності дає можливість організації виживати в довгостроковій перспективі, досягаючи при цьому своєї цілі.

Існуючі визначення зводяться до одного з чотирьох підходів, або, здебільшого, їх комбінації: на основі аналізу оточення; цільовий; діяльнісний; процесний. Перший – акцентує увагу на параметрах організаційного оточення та тісно пов'язаний з методами стратегічного планування. Другий ґрунтується на визначенні довгострокових цілей підприємства та шляхів їх досягнення, що охоплює найбільш важливі риси стратегічного менеджменту. Діяльнісний підхід характеризується послідовністю дій для здійснення стратегічного управління і тому об'єднує два попередніх, а процесний – заснований на розумінні управління як певного процесу або послідовності етапів, необхідних до виконання.